

zmanjkalo.") Odsihdob pa nam naša domača zgodovina iz edenajstega stoletja druga nič hudega ne poroča, kot mnogotere napade, ki so jih morali naši predniki pretrpeti od sovražnega nam soseda — Madjara, dasiravno je pri naših sosedih Nemcih kuga šestkrat hudo razsajala.

Na Nemškem je kuga še trajala tudi v dvanajstem stoletju in lehko naštejemo 25 kužnih let. Naša domovina sicer v tem stoletju ni bila tolkokrat obiskovana, zato pa je toliko več trpela takrat, kadar se je kuga prikazala. Leto 1168 je baje pomrla za njo polovica ljudi. Kobilicam, ki so l. 1195 in 1196 zopet v brezbrojnih trumah na Štajersko priletele, sledila je lakota, hude bolezni in med temi tudi kuga.

Od trinajstega stoletja imamo malo poročil o kugi na Štajerskem, toliko več pa o drugih nevoljah. Že hitro v začetku tega stoletja — l. 1201 je bil dne 4. maja tak silovit potres, da je mnogo hramov in gradov podrlo in razsulo. V Vitanjskem gradu se je podrl turen, ki je Štajerskega ministeriala Hartroda in sedem drugih oseb pobil.¹⁾ Zgodovina nam ve tudi povedati, da so divji Madjari prirazbijali nekterekrati v Štajersko deželo in da so nekaj let bili celo njeni lastniki, dokler jih Štajerci niso pregnali. L. 1259 je bila huda lakota pri nas, semtretje je davila tudi kuga. Dne 7. maja l. 1267 je pa prestrašil ljudi zopet hud potres, ki je pol ure trajal in mnogo cerkev in gradov porušil. Pet let pozneje l. 1272 pa prihrujejo Madjari s Kumanimi prek meje, ropajo po Avstrijskem, Koroškem in Štajerskem in tirajo 20.000 ljudi v sužnost. Prihodnje leto obiščajo Ptuj in okolico in zatrosijo med prestrašene Slovence morivko kugo. (Dalje prih.)

Smešnica 20. Oče, le brž se napravite, sosedje Vas uže čakajo zunaj pred hišo, reče hčerka očetu, ki se prav počasno oblačijo, da bi s sosedji šli v bližno mesto na sejem. „No, če me pa čakajo, potlej pa mi ni treba preveč hiteti“, rečejo oča in se še bolje počasno napravljajo.

Stavešinčar.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so za popravljanje cerkve v Kapeli pri Brežicah, vsled potresa oškodovane, darovali 200 fl.

(Cesarjevič Rudolf) je v Laksenburgu, kjer njegova prevzvišena žena princezinja Stefanija bližajoči se njej porod pričakuje, s konjem padel pa k sreči se mu ni zgodilo nič žalega.

(V Šentjurju) ob južnej železnici je pri šivarji A. Rataji šivarski učenec 5letno dekllico snnil z okna, da je 4¹/₂ metra globoko padla. Dete je samo nekaj omedlelo, zgodilo pa se mu druga ni nič, čemur se vsak čudi.

¹⁾ Ravno tisti I. 407.

²⁾ Ravno tisti II. 83.

(Za Slomšekovo nagrado) plačali so gospodje J. Urbanec 1 fl., St. Prus 1 fl. Suher, 1 fl. 50 kr., J. Meško 1 fl., J. Sinko 2 fl., Košer 1 fl., Kukovec 1 fl., Pučko 2 fl., Loyrec 50 kr., Kranje 1 fl., Zitek 1 fl., Bohanec 2 fl., V. iz H. 1 fl., Serajnik 50 kr. Lepa hvala! Žiher.

(Č. g. dr. Šue) v Slov. Gradei je odločno se odpovedal katehiziranju na tamošnjej ljudskej šoli, se ve, da ne brez tehtnih uzrokov.

(Iz Podove) na Dravskem polju se nam poroča, da so Podovski fantje za Goričkimi letali z vilami in ročicami in se hudo pretepali: eden ima sedaj zlomljeno roko, drugi potrta rebra, tretji ranjeno glavo! Kedaj bo fante pamet srečala! Ali ne morejo župani tukaj ničesar storiti?

(V Staricesti) pri Ljutomeru je Franec Mauriču nek hudobnež dvakrat hram užgal, prvokrat je ogenj pogasil, drugekrat pa mu je vse zgorelo; škode je 1800 fl. Sosede so vrli gasilci ohranili in tiho vreme. Pogorelec je za malo svotico zavarovan, za drugo mu pa pomagajo sosedje po starej krščanskej navadi.

(Resigniral) na št. Jurij je č. g. Jož. Toporišič, č. g. Jan. Simonič bo župnik Tribunski, č. g. župnik Fischer gre v Gradeč se zdraviti.

(Umrl) je v Blanci V. Sitar, značajni srenjski pisač, ki je 22 let zmiraj samo slovenski uradoval, v št. Mohoru na Koroškem pa dekan Levičnik, slednji slovenski pesnik „Kranjske čebelice.“

(V Nadolah) pri Rogaci sta dva otroka Horvatova dobila mišnice v bob in zelje, katero sta jedla in umrla.

(Opsovala) je v jednem listu celjska „nahtvahtera“ zaporedom mnogo Slovencev, med temi so: dr. Gregorič, dr. Ploj, Bož. Rajč, Romih, Kelc, dr. Radaj, dr. Lipold, kaplani Fischer in Hrastel.

(G. Mih. Vošnjak) je celjskim divjakom trn v peti Slovencem pa pravi prijatelj. Vsaka beseda se mu pobere in če le mogoče, krivo zoper njega zavije. Če je g. V. kedaj svaril zoper hmeljarstvo, je to gotovo storil, ker se boji, da ne bi ljudje preveč v nevarnost se podali; kajti mogoče je, da s hmeljem tudi spodeli in zguba je tem večja, čem znatniji so bili stroški. Da bi bil g. V. hmeljarstvo hotel polnem odsvetovati ali zatreći, to pa ni res, ampak hudobno obrekovanje.

(Zadnji „Prijatelj“) je zopet poln grdi kozlov. Nemške besede: Viehseuche je prestavil z „govedino kugo“, kar je blizu toliko, kakor „Rindfleischseuche“.

Loterijne številke:

V Trstu 12. maja 1883:	21, 85, 81, 71, 63,
V Linzi	38, 55, 31, 6, 79,
Budapešt	81, 52, 86, 33, 57.

Prihodnje srečkanje: 26. maja 1883.